

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ
Кж1 По1 бр. 4/16
Дана 24.03.2016. године
БЕОГРАД

недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи извршеног у саизвршилаштву из члана 350 став 4 у вези става 2 у вези члана 33 и 61 став 1 КЗ и др.

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Зорана Савића, председника већа, Вучка Мирчића, Милене Рашић, Душка Миленковића и Јасмине Васовић, чланова већа, са вишим судијским сарадником Слађаном Лазићем, као записничарем, у кривичном предмету **окривљеног АА и др.**, због једног продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи извршеног у саизвршилаштву из члана 350 став 4 у вези става 2 у вези члана 33 и 61 став 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама браниоца окривљеног АА, адвоката АБ, браниоца окривљене АА1, адвоката АБ1, браниоца окривљене АА2, адвоката АБ2 и браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ3, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 бр. 124/15 од 11.12.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 448 ЗКП-а дана 24.03.2016. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Драгана Често, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката АБ, окривљене АА2 и њеног браниоца адвоката АБ2, окривљеног АА3 и његовог браниоца адвоката АБ3, окривљене АА1 и њеног браниоца адвоката АБ1, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката АБ, браниоца окривљених АА1, адвоката АБ1, браниоца окривљене АА2, адвоката АБ2 и браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ3, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 бр. 124/15 од 11.12.2015. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења К.По1 бр. 124/15 од 11.12.2015. године, окривљени АА, АА1, АА2, АА3, оглашени су кривим због извршења једног продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ у вези члана 61 став 1 КЗ, за које кривично дело су осуђени и то окривљени АА коме је за наведено кривично дело утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) година, а затим узета као утврђена казна затвора у трајању од 9 (девет) месеци по пресуди Основног суда у Кикинди К.бр. 103/12 од 27.06.2012. године, правноснажна дана 18.07.2012. године, по којој је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 КЗ, а решењем Основног суда у Кикинди Кв.бр. 29/13 од 25.01.2013. године, правноснажно од 02.02.2013. године, ослобођен је од извршења дела изречене казне пресудом Основног суда у Кикинди К.бр. 103/12 од 27.06.2012. године, због кривичног дела из члана 350 став 3 КЗ у трајању од 3 (три) месеца, па га је суд осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 3 (три) месеца и на основу члана 63 КЗ одредио да ће се окривљеном АА у изречену казну затвора урачунати и време проведено у притвору од 01.10.2013. године, до 28.04.2015. године, окривљена АА1, је осуђена на казну затвора у трајању од 3 (три) године, окривљена АА2 је осуђена на казну затвора у трајању од 3 (три) године и одређено да се у исту урачунава време проведено на задржавању у трајању од 2 (два) дана, окривљени АА3 је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца, у коју казну му је суд урачунао време проведено у притвору почев од 01.10.2013. године до 12.11.2013. године.

На основу члана 91 и 92 став 1 КЗ и чланова 538 став 1 и 2 и члана 541 став 2 ЗКП од окривљеног АА одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу до 6.000 еура, од окривљене АА1 одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 400 еура, од окривљене АА2 одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 300 еура, од окривљеног АА3 одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у износу од 300 еура, све у динарској вредности по средњем курсу НБС на дан исплате, које износе су окривљени дужни да уплате у буџет Републике Србије у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде.

На основу члана 87 став 1 КЗ у вези члана 79 став 1 и члана 80 КЗ и члана 350 став 5 КЗ, према окривљеном АА, окривљеној АА1, окривљеној АА2 и окривљеном АА3 изречена је мера безбедности одузимања предмета и то: **од окривљеног АА 1** (једно) возило аа1 са припадајућим оригиналним кључем за стартовање возила и припадајућом саобраћајном дозволом на име АА, серијски број _ издата од МУП-а Републике Србије и полисом осигурања на наведено возило серијски број _ од 16.05.2013. године “Таково осигурање”, 1 (један) мобилни телефон марке “Nokia 2700 c-2”, ИМЕИ број _ са припадајућом СИМ картицом број _, серијски број _, “Теленор”, 1 (један) мобилни телефон марке “Нокиа 100”, ИМЕИ број _, са припадајућом СИМ картицом број _, серијски број _ “VIP”, 1 (једна) СИМ картица серијски број _, “Telenor”, 1 (једна) путна исправа на име СС2, број _, 1 (један) кључ за аа1, **од окривљене АА1**, 1 (један) мобилни телефон марке “LG” ИМЕИ број _, са припадајућом картицом “VIP”, серијски број _, **од окривљене АА2**, једно путничко возило аа2, издате од

стране МУП-а Републике Србије, ПУ Суботица, 1 (један) мобилни телефон марке "Nokia" модел С5, ИМЕИ број _ са СИМ картицом, серијски број _, 1 (један) мобилни телефон марке "Samsung", модел GT-E 21218, ИМЕИ број _, са СИМ картицом серијског броја _, од окривљеног АА3, 1 (један) мобилни телефон марке "Samsung", ИМЕИ број _, са СИМ картицом "VIP" серијског броја _, 1 (један) уложак са СИМ картицу "VIP" за број телефона _, 1 (један) уложак са СИМ картицу "VIP" за број телефона 0_, 3 (три) СИМ картице за "Telenor", серијски број _, _ и _, 1 (једна) СИМ картица "MTS" за број _.

На основу одредбе члана 264 ЗКП-а, окривљени АА, окривљена АА1 АА1, окривљена АА2 и окривљени АА3 се ослобађају плаћања трошкова кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији, одузимању имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела у износу од 6.000 еура и мере безбедности одузимања предмета, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и донесе пресуду којом врши преквалификацију кривичног дела окривљеном АА и изрекне му казну затвора као и јединствену казну затвора у краћем трајању, а да се имовинска корист одузме у мањем износу, као и да му одузете предмете врати, или да ожалбену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење у смислу жалбених навода, са захтевом да окривљени и он као бранилац буду позвани на седницу већа приликом одлучивања о жалби,

-бранилац окривљене АА1, адвокат АБ1, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду тако што ће окривљену АА1 огласити кривом за извршење кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи, али из става 3 члана 350 КЗ и осудити је на казну затвора од једне године,

-бранилац окривљене АА2, адвокат АБ2, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду као другостепени преиначи побијану пресуду, окривљену АА2 ослободи од оптужбе за једно продужено кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ у вези члана 61 КЗ, или да ублажи казну уколико закључи да у првостепеној пресуди нису повређене одредбе кривичног закона као и да чињенично стање није погрешно утврђено, али да казна није правилно одмерена, са захтевом да о седници већа буде обавештена окривљена и он као бранилац,

-бранилац окривљеног АА3, адвокат АБ3, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да суд закаже претрес односно седницу већа о којој ће обавестити

браниоца и окривљеног АА3, те да побијану пресуду преиначи у погледу правне квалификације кривичног дела, тако што ће окривљеног АА3 огласити кривим да је извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе из члана 350 став 3 у вези става 2 КЗ у вези члана 61 КЗ, и казни казном затвора у трајању од једне године, коју ће окривљени издржавати у кућним условима.

Тужилац за организовани криминал је у поднеску Ктж.бр.5/16 од 01.02.2016. године, предложио да се жалбе бранилаца окривљених које су изјављене на пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења К-По1.бр.124/15 од 11.12.2015. године и то жалба браниоца окривљеног АА, адвоката АБ од 12.11.2016. године, жалба браниоца окривљене АА2, адвоката АБ2 од 11.01.2016. године, жалба браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ3 од 12.01.2016. године и жалба браниоца окривљене АА1, адвоката АБ1 од 13.01.2016. године, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 448 ЗКП-а, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Драгана Често, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката АБ, окривљене АА2 и њеног браниоца адвоката АБ2, окривљеног АА3 и његовог браниоца адвоката АБ3, окривљене АА1 и њеног браниоца адвоката АБ1, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП-а, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, имајући у виду и предлог Тужиоца за организовани криминал, нашао:

Жалбе су неосноване.

Наиме, у изјављеним жалбама бранилаца окривљених АА, АА1 и АА3, првостепена пресуда се побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, и указује да је изрека пресуде нејасна, неразумљива и противречна себи и разлозима пресуде, да не садржи чињенице и околности из којих произилази да је окривљени АА организатор организоване криминалне групе и да не садржи чињенице и околности из којих би произилази да су остали окривљени припадали организованој криминалној групи те да у првостепеној пресуди нису изнети разлози о свим одлучним чињеницама или да су оне у значајној мери нејасне и противречне садржини изведених доказа.

Пре свега, неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се указује да је изрека пресуде неразумљива и да су разлози противречни изреци, те да нису наведени разлози о одлучним чињеницама који су предмет доказивања, у делу који се односи на закључак првостепеног суда да је окривљени АА организатор криминалне групе, а да су остали окривљени поступали као чланови организоване криминалне групе. Ово стога што је првостепени суд на основу свих изведених доказа и одбрана окривљених у побијаној пресуди на несумњив начин утврдио да је окривљени АА био организатор ове криминалне групе, на шта указује и бројна телефонска комуникација коју је окривљени АА обављао са осталим припадницима групе, а из којих разговора произилази да је он као организатор ове криминалне групе давао задатке и задужења појединим припадницима ове групе, обезбеђивао возила за превоз миграната, ангажовао људе – водиче, возаче, а који су

омогућавали илегални прелазак преко границе Србије и Мађарске мигрантима, плаћао припаднике групе за послове које су обављали. Тако је задатак осуђеног АА5 био да налази мигранте са Косова, да их довози до места где му окривљени АА каже, а окривљени АА3 је имао задатак који му је одредио АА, односно да га обавештава када пристигну нови мигранти. На наведено указује телефонска комуникација окривљеног АА са осталим припадницима групе, па тако из разговора вођеног дана 29.07.2013. године у 18:42:36 часова између окривљеног АА и извесне СС3 из транскрипта истог разговора произилази да окривљени АА пита СС3 да ли јој је “зафира” исправна и да ли може да иде на далек пут 3.500 километара до Француске и назад за Србију, јер треба да се возе одоздо људи и иду два мала, односно укупно шесторо људи, двоје деце и четири одрасла и да јој за то даје 2.000 еура плус трошкови до 750 еура, као и уколико она неће да ризикује да вози да он има свог возача, жену која ће возити. Из разговора вођених дана 05.08.2013. године у 17:56:57 часова између окривљеног АА и непознате жене у 20:20:58 часова, између окривљене АА1 и окривљеног АА и транскрипта истих разговора произилази да окривљени АА обавештава непознату жену да је кренуо из Новог Сада, да је ДД дао новац и да креће кући, окривљени АА обавештава окривљену АА1 да га је звао ДД1, да су депортовали за Мађарску, да иде да их покупи и да их “носи” за Француску, да је дао водичу 500 еура и да нема пара да то финансира, да ће ФФ јавити да треба да добије овог у Мађарској, да је у Мађарској главни и да за то треба да му да 650 еура, односно да ће се 100 еура уградити ДД1, да треба да превезе четворо, три мушкарца и једну жену. Из разговора вођених дана 31.07.2013. године, у 15:32:25 часова између окривљеног АА и АА5 у 17:54:32 часова између окривљеног АА4 и окривљеног АА5, у 19:05:00 часова између окривљеног АА и окривљеног АА5, у 19:54:67 часова између окривљеног АА и АА5 и транскрипта истих разговора произилази да окривљени АА5 пита окривљеног АА4 да ли може да покупи два комада, окривљени АА4 га пита колика су деца, окривљени АА5 му каже да су то две и четири године, окривљени АА4 објашњава окривљеном АА5 где треба да дође када прође Београд код искључења за Инђију, али да не пролази наплату рампу него да дође до наплатне рампе и да ће га они ту чекати, окривљени АА5 пита колико је пара окривљени АА дао дебелом возачу, окривљени АА му одговара да му је дао 100 еура, окривљени АА га пита да ли таксисти, окривљени АА5 пита колико је пара дао АА4 и његовом зету и колико им је рекао да ли им је рекао 2.000, окривљени АА му каже да му је он рекао да им да 2.000, да му је послао поруку 2.000 њему да да и 1.350 еура да да водичу, он је дао њима 2.000 и 1.650 еура је дао водичу и 100 еура је дао таксисти, окривљени АА каже окривљеном АА5 да може ауто да опере тек кад стигне у Француску. Из напред наведених разговора несумњиво произилази да је читав посао око илегалног пребацивања миграната осмислио, планирао и водио окривљени АА, а не како он то у својој одбрани наводи да је организатор посла и организоване криминалне групе био сада правоснажно осуђени АА5, јер и по налажењу овога суда из одбране окривљеног АА5, те телефонских разговора између окривљених јасно је да је АА5 имао задатак који му је одредио АА да долази до миграната са Косова, да их превози до места које би му одредио АА и да му је за то окривљени АА давао награду у новцу.

Како је дакле, првостепени суд у побијаној одлуци изнео јасне и логичне разлоге због чега налази да су сви окривљени кривично правне радње за које су оглашени кривим предузимали и то окривљени АА као организатор

организоване криминалне групе, а остали окривљени као остали чланови организоване групе, које разлоге и овај суд у свему прихвата као правилне, то су жалбени наводи бранилаца окривљених у овом делу оцењени неоснованим.

Надаље, нису могли бити прихваћени ни жалбени наводи браниоца окривљене АА2 којима се истиче да је окривљеној повређено право на одбрану, јер суд ни један доказ одбране није извео, те окривљена није имала могућност да се брани, а посебно у делу у коме се указује да окривљена АА2 није ништа радила друго него што ради возач аутобуса који из Ниша превози мигранте до Суботице и он зна да долазе да би прешли границу и да постоји слобода кретања. Супротно овим жалбеним наводима, како то правилно првостепени суд закључује окривљена АА2 у својој одбрани није пружила логично објашњење због чега је наплаћивала дуплу тарифу за превоз миграната, јер се и сама изјашњавала да је постојала само дупла тарифа за Нову годину, а о тој чињеници се изјашњавао и сведок СС, који је навео да никакво званично обавештење нису добили од полиције да ли смеју да превозе мигранте, да је постојала дупла тарифа само на Нову годину, а што је било истакнуто на ценовнику, као и да је цена превоза на релацији на којој је окривљена АА2 превозила износила 700,00 до 800,00 динара, а не 50 еура колико је АА2 наплаћивала. Правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљене АА2 ни у делу у коме се изјашњавала да је превозила мигранте само по асвалту, јер су имали такво обавештење, односно да су таксисти безбедни и да неће кривично одговарати уколико превозе мигранте само по асвалту, јер из разговора вођених дана 12.08.2013. године у 21:36:55 часова између окривљене АА1, окривљене АА2, у 21:56:32 часова између окривљене АА1, окривљене АА2, у 22:08:51 часова између АА2, окривљене АА1, у 22:18:37 часова између АА2 и окривљене АА1, у 22:33:24 часова између окривљене АА2 и окривљене АА1, у 23:00:43 часова између окривљене АА2 и окривљене АА1 у 18:38:36 часова између окривљеног АА и окривљене АА1 из транскрипта истих разговора произилази да окривљени АА пита АА2 да ли може да одради једну возњу, да АА2 одговара да може и он јој каже да ће јој јавити када на Палић треба да оде где је “Роџа” на паркингу да двојицу покупи и доведе их тамо где их је довела и прошли пут, као и да не окреће тамо где је прошли пут окренула на “Макову” него да сиђе са асфалта и скрене лево, ту има парче летњег пута једно 10 до 15 метара где ће отићи и ту ће стати, на шта му је она одговорила да је то добро, из којих разговора несумњиво произилази да је окривљена АА2 силазила са асфалта и да је то чинила по налогу АА. Такође, нелогична је и одбрана окривљене АА2, да није знала да превози мигранте који илегално прелазе границу, јер се и сама изјашњавала да нису излазили лежерно из возила и да то нису чинили као остале муштерије, већ су истрчавали из такси возила. Надаље, одбрана окривљене АА2 је у супротности и са одбраном окривљене АА1 која је у својој одбрани навела да је возилом ишла испред возила окривљене АА2 када је она превозила мигранте, као „чистач“ и да је окривљену АА2 обавештавала да ли има полиције на путу. Из разговора вођених дана 22.08.2013. године у 22:06:53 часова, 22:13:50 часова итд., сви вођени између окривљене АА2 и окривљене АА1 и транскрипта истих разговора произилази да окривљена АА1 пита окривљену АА2 да ли може једну туру да окрене, или има пет великих и једног малог, окривљена АА2 пита да ли је пет људи, а окривљена АА1 јој одговара потврдно да има једно мало дете, а АА2 је обавештава да је то пуно и да не могу сви стати код ње, док јој окривљена каже да у два круга то уради и

готово. Окривљена АА2 обавештава окривљену АА1 да је покупила двоје одраслих и децу, да је остао један одрастао човек и окривљена АА1 јој каже да иде на СС1, да су овамо били и да је све чисто док су долазили, АА1 каже АА2 да када стане да избаци мигранте, да стане под ручном и да не кочи редовно, из чега несумњиво произилази да је окривљена АА2 обавештена о свему, односно да је знала да је у питању превоз миграната који нелегално прелазе границу, јер како то правилно закључује првостепени суд због чега би јој окривљена АА1 говорила којим улицама да иде и где је чисто, тј. нема полиције, уколико је она само превозила муштерије, како се изјашњавала у својој одбрани, због чега би окривљена АА1 говорила да стане под ручном и да не кочи редовно, уколико није у питању нека незаконита радња. Надаље, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљене АА2 у делу у коме се изјашњавала да је талибане остављала на крају асфалта, али да није видела да их неко чека односно да их нико није чекао, нити да је видела да их је неко преузимао, јер се окривљена АА1 управо изјашњавала о овој чињеници и то да је окривљена АА2 њу телефоном позивала и обавештавала је да је ДД преузео мигранте које је она претходно превезла до претходно договореног места, а посебно из чињенице да је у својој одбрани навела да је једном приликом возила талибане који су “поискакали” као зечеви из кола, када су видели полицију испред кола, а претходно су јој викали “гас, гас”, због чега је и по оцени овог суда одбрана окривљене усмерена на избегавање кривице.

Такође, неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног АА3, којима се указује да код окривљеног није постојала свест и воља да буде члан организоване групе, нити да је знао да је све унапред организовано, да није знао да је групу организовао АА са планом деловања, нити је изразио сагласност да делује као члан групе, јер су исти у супротности са изведеним доказима и то транскриптом разговора вођеним дана 22.08.2013. године у 22:01:53 часова између окривљеног АА3 и АА и транскрипта истог разговора, из кога произилази да се окривљени АА и окривљени АА3 договарају колико ће коштати посао и окривљени АА3 договара посао за 1.000 и 1.200 динара. Надаље, из разговора окривљеног АА3 и окривљеног АА, а ближе наведених на страни 82 образложења побијане пресуде, произилази да окривљени АА3 позива АА и пита га да ли може да 10 догура одједанпут да се гурне, а окривљени АА му каже да то може, али у три возила, а окривљени АА3 каже да ће једно бити вишак, али да се то не рачуна, на шта му АА одговара да види са возачима да их обезбеди, окривљени АА каже да је 50 еура дао таксисти да их превезе, а окривљени АА3 каже да три има по 100 еура за сваког и да је то 300, окривљени АА каже, не четири и два возача да иду, а окривљени АА3 каже девет плус једно, окривљени АА пристаје и каже да може, а окривљени АА каже да дају по 100 еура, а АА3 види и да тих 100 еура да таксисти. Из транскрипта разговора вођених између окривљеног АА, АА3, АА1 и АА6, произилази да окривљени АА3 обавештава АА да ће бити вечерас, а окривљени АА пита АА6 да ли је спреман за вечерас, на шта му окривљени АА6 потврдно одговара, а АА позива АА1 и обавештава је да ради вечерас шест комада и да ће можда требати и аа, окривљени АА обавештава АА3 да је покупио водича и да иде из Новог Сада према Суботици и да чим стигну они могу да крену, окривљени АА3 обавештава АА да је рекао да им треба 200 еура за гориво и да им је одмах то рекао, окривљени АА3 позива АА и обавештава га да ће за три до четири сата да стигну још пет и да ли може да АА склопи све у једно, а АА га обавештава да не

може, окривљени АА3 пита колико може да узме максимум за вечерас, окривљени АА га обавештава да може да убаца један ауто као и да мора да их држи до сутра, окривљени АА му каже да ће вечерас убацити четири велика, а једног малог, а окривљени АА3 му каже да је потребно да убаца пет великих и једног малог, окривљени АА обавештава АА3 да ће доћи жена која вози сиву “Киу” и да ће морати у два круга да се окрене. Из напред цитираних телефонских разговора између окривљеног АА и окривљеног АА3 јасно је да њих двојица разговарају о послу, а АА3 се договара са АА колико ће коштати посао, те да АА3 договара посао за 1.000,00 динара и 1.200,00 динара за гориво, а АА га обавештава да је покупио водича и да иде из Новог Сада према Суботици и да чим стигну у Суботицу каже АА3 да мигранти могу да крену што све указује да је окривљени АА3 имао свест о припадности организованој криминалној групи и да су поред њега и АА у овај посао укључена и друга лица, пре свега водич, тј. осуђени АА6, са којим је и телефонски комуницирао, те да је јасно да окривљени АА3 зна да морају постојати и возачи који превозе ова лица као и таксисти који учествују у њиховом превозу.

Наиме, како окривљени АА је у својој одбрани признао радње извршења кривичног дела, као и окривљена АА1 и окривљени АА3, па имајући у виду изведене доказе током кривичног поступка, разговора вођених између окривљених и транскрипте истих, јасно произилази закључак да су сви окривљени деловали у оквиру плана деловања организоване криминалне групе коју је организовао окривљени АА. У том смислу сви окривљени су знали да делују као чланови организоване криминалне групе и имали су свест о томе, а која организована криминална група је имала за циљ стицање користи и која је постојала одређено време, а који циљ је имао свако од припадника организоване криминалне групе односно сви окривљени су све радње предузели у намери да себи и другима омогуће имовинску корист, а коју су и прибавили. Деловали су по напред одређеним задацима и планом, који је осмислио окривљени АА као организатор у оквиру сачињеног плана деловања организоване криминалне групе, а које задатке им је давао окривљени АА као организатор исте. Тако из изведених доказа произилази да је окривљена АА1 имала улогу да обавести окривљену АА2 где треба да преузме мигранте и имала је улогу „чистача“ тј. да иде возилом испред возила окривљене АА2 и обавештава је да ли на путу има полиције, окривљена АА2 је имала задатак да својим такси возилом превезе мигранте до границе ради илегалног преласка границе, док је окривљени АА3 имао задатак да проналази мигранте на подручју Суботице и да о томе обавести окривљеног АА који је даље организовао прелаз миграната. И по оцени овог суда није од значаја то што се сви окривљени нису међусобно познавали и неприхватљива је њихова одбрана да нису деловали у оквиру организоване криминалне групе, с обзиром да им је из свих изведених и оцењених доказа сасвим јасно да се недозвољен прелазак страних држављана миграната преко границе може извршити само, ако свако од припадника криминалне групе предузме одређене радње у низу, потребне да се спроведе тај коначни циљ, те да је логично да је неко морао да обезбеди долазак тих људи у Суботицу, њихов транзит кроз Србију, да би на крају дошли до места на граници према Мађарској, где је било одредиште на коме се обављао недозвољени прелаз преко границе.

Ни жалбени наводи бранилаца окривљеног АА, АА1 и АА3 нису могли

бити прихваћени као основани, у делу у коме се истиче да у побијаној пресуди недостају разлози за одлучним чињеницама које се односе на висину имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела.

Супротно овим жалбеним наводима, првостепени суд је по оцени овог суда на несумњив начин утврдио да су сви окривљени радње за које су оглашени кривим предузимали у циљу стицања добити за себе и друге чланове групе, а висину противправно прибављене имовинске користи утврдио је како на основу одбрана самих окривљених, те на основу надзиране телефонске комуникације између окривљених, преслушаних телефонских разговора и транскрипта истих, као и на основу слободне оцене сходно члану 541 став 2 ЗКП-а.

Имајући у виду напред наведено, првостепени суд је правилном оценом одбрана окривљених и свих изведених доказа утврдио да су се у радњама окривљених АА, окривљене АА1, окривљене АА2 и окривљеног АА3 стекла сва битна обележја бића једног продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ у вези члана 61 став 1 КЗ. Наиме, окривљени како је то утврђено у изреци побијане пресуде у кратком временском периоду од јула месеца до 09.09.2013. године предузели истоветне радње извршења кривичног дела и то окривљени АА и окривљена АА1 шест радњи, окривљена АА2 пет радњи, окривљени АА3 две радње извршења, да је окривљени АА организовао организовану криминалну групу и омогућио мигрантима да недозвољено пређу границу Србије и недозвољен транзит кроз Србију, док су окривљена АА1, окривљена АА2 и окривљени АА3 прихватили налог организатора организоване криминалне групе АА, а све ради стицања непосредне финансијске користи.

Испитујући првостепену пресуду у делу који се односи на одлуку о врсти и висини кривичне санкције, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, налази да је првостепени суд правилно утврдио и ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ, у односу на сваког од окривљених, а које су од утицаја приликом одмеравања казне. Првостепени суд је правилно ценио као олакшавајуће околности на страни окривљеног АА његове породичне прилике, делимично признање кривичног дела на главном претресу, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност, на страни окривљене АА1 од олакшавајућих околности суд је ценио породичне прилике, да је мајка малолетног детета, да је признала извршење кривичног дела, да није осуђивана, као и да је изразила искрено кајање и жаљење због извршеног кривичног дела, на страни окривљене АА2 суд је ценио као олакшавајуће околности породичне прилике, да је мајка двоје деце, да није осуђивана, на страни окривљеног АА3 ценио да је отац једног малолетног детета, да је делимично признао извршење кривичног дела, да је изразио кајање и жаљење због извршеног кривичног дела, док му је од отежавајућих околности ценио ранију осуђиваност, па је имајући у виду број предузетих радњи сваког од окривљених у оквиру учињеног продуженог кривичног дела и њихове улоге, правилно поступио првостепени суд када је окривљеног АА након што му је узео као утврђену казну затвора у трајању од 9 месеци на коју је осуђен пресудом Основног суда у Кикинди К.бр.103/12 од 27.06.2012. године, коју није издржао, а која је решењем Основног суда у Кикинди Кв.бр.29/13 од 25.01.2013. године ослобођен од извршења дела казне изречене наведеном пресудом због кривичног дела из

члана 350 став 3 у вези става 2 КЗ, у трајању од 3 (три) месеца, па га је, утврдивши му за кривично дело из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ и члана 61 КЗ казну затвора у трајању од 6 (шест) година осудио га на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 3 (три) месеца, окривљену АА1 осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године, окривљену АА2 осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и окривљеног АА3 на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца, у које казне је окривљеном АА урачунао време проведено у притвору од 01.10.2013. године до 28.04.2015. године, окривљеној АА2 време задржавања у трајању од 2 (два) дана, а окривљеном АА3 време проведено у притвору од 01.10.2013. године до 12.11.2013. године, сходно одредби члана 63 КЗ.

И по оцени овог суда, овако одмерене казне адекватне су тежини извршеног кривичног дела и степену кривице сваког од окривљених као учинилаца кривичног дела, те ће се истима у односу на сваког од окривљеног постићи сврха кажњавања, прописана одредбом члана 42 КЗ. Стога су жалбе бранилаца окривљених у којима се предлаже изрицање блажих казни у односу на окривљене оцењене неоснованим.

Такође, првостепени суд је правилно поступио када је на основу одредбе члана 87 став 1 КЗ у вези члана 79 став 1 тачка 7 и члана 80 КЗ и члана 350 став 5 КЗ, према окривљенима АА, АА1, АА2 и АА3 изрекао мере безбедности одузимања предмета, ближе наведених у изреци побијане пресуде, јер је у току поступка утврђено да су наведена возила окривљенима служила као средство извршења кривичног дела, односно иста су употребљена ради извршења кривичног дела, њима су превозили мигранте, дакле, користили их у циљу извршења кривичног дела за које су оглашени кривим, као и да су у конкретном случају мобилни телефони коришћени за успостављање међусобне комуникације између окривљених у вези договарања начина извршења кривичног дела и других околности везаних за извршење кривичног дела за које су оглашени кривим, те да радње које су предузели не би могли извршити без коришћења наведених мобилних телефона.

Најзад, првостепени суд је правилно поступио када је од окривљених на основу члана 91 и 92 став 1 КЗ и чланова 538 став 1 и 2 и члана 541 став 2 ЗКП-а, одузео имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела у износима за сваког окривљеног ближе наведеним у изреци побијане пресуде, јер и по оцени овог суда нико не може да задржи корист прибављену кривичним делом, због чега су жалбе бранилаца окривљених у овом делу оцењене неоснованим.

Приликом доношења одлуке, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење имао је у виду и остале жалбене наводе, али их није посебно ценио у овој одлуци, с обзиром да су без утицаја на другачију одлуку.

Са свега напред изложеног, а на основу одредбе члана 457 ЗКП-а, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Слађан Лазих, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић